

Imidlertid er pligten til at give aktindsigt i offentlighedslovens § 14 begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Finanstilsynets skærpede tavshedspligt indebærer, at offentligheden ikke kan få aktindsigt i dokumenter vedrørende tilsynsarbejdet.

Ved siden af offentlighedslovens regler om aktindsigt, indeholder forvaltningslovens kapitel 4 regler, der sikrer en part i en sag ret til at gøre sig bekendt med sagens dokumenter. Loven indeholder ikke en definition af partsbegrebet, men udtrykket skal forstås i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb, som enhver fysisk eller juridisk person, der har en væsentlig og individuel interesse i sagens afgørelse. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en sådan interesse, afgøres konkret.

Imidlertid indeholder de finansielle love alle bestemmelser, der nøje opregner, hvem der efter disse love anses for at være en part. Formålet med disse bestemmelser er at sikre, at kun de fysiske og juridiske personer, der er oplyst i bestemmelserne, kan få adgang til Finanstilsynets sagsakter. I sager vedrørende de forbrugerrettede regler åbner partsbestemmelserne desuden mulighed for, at Finanstilsynet tilkender andre fysiske eller juridiske personer, typisk den person der klager, partsbeføjelser, for så vidt angår den del af sagen, der har direkte og væsentlig betydning for den pågældende.

Gældende regler om offentliggørelse

Finanstilsynet og de finansielle råd offentliggør i dag afgørelser af væsentlig og principiel betydning i anonymiseret form. Det gælder både sager, der har været forelagt for de to råd, og afgørelser som Finanstilsynet har truffet på egen hånd. Det gælder dog ikke sager, hvor det ikke er muligt at anonymisere en afgørelse, fordi anonymiseringen ikke vil give en reel beskyttelse.

Samtidig indeholder de finansielle love hjemmel til at offentliggøre en virksomheds navn sammen med en afgørelse efter en række særligt oplyste regler. Det gælder primært i forhold til overtrædelser på værdipapirhandelsområdet og overtrædelser af forbrugerbeskyttende regler. Offentliggørelse af virksomhedens navn kan dog ikke ske, hvis en offentliggørelse vil kunne medføre væsentlig skade for virksomheden. Endvidere kan offentliggørelse først ske to uger efter at virksomheden har fået meddelt afgørelsen. Ligesom en afgørelse, der er anket inden for denne frist, kun

kan offentliggøres, hvis Erhvervsankenævnet ikke tillægger anken opsættende virkning.

2.3 Lovforslagets regler om tavshedspligt og offentliggørelse på det generelle tilsynsområde

Det foreslås, at Finanstilsynets og de finansielle råds skærpede tavshedspligt generelt opretholdes, så Finanstilsynets medarbejdere og rådernes medlemmer også fremover vil være afskåret fra at videregive oplysninger om tilsynsarbejdet. Ligeledes vil personer og myndigheder, som Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til, også fremover blive underkastet den samme strenge tavshedspligt.

Med det formål at skabe større åbenhed omkring Finanstilsynets tilsynsvirksomhed foreslås det, at alle afgørelser truffet efter forelæggelse for Fondsrådet henholdsvis Det Finansielle Virksomhedsråd som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Tilsvarende gælder afgørelser inden for sagsområder, hvor Fondsrådet har en selvstændig kompetence. Det vil sige på området for regnskabskontrol. Det foreslås, at også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres.

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse af virksomhedens navn foreslås det, at offentliggørelse kan undlades, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Det vil sige tilfælde, hvor offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift. Eller inden for værdipapirhandelsområdet, når offentliggørelse vil kunne medføre risiko for, at en overtagelse af en virksomhed ikke kan gennemføres. Desuden vil der i sager, hvor en udsteder selv kan vælge at udskyde tidspunktet for offentliggørelse af intern viden, ikke kunne ske offentliggørelse. Endelig kan der ikke ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler herfor.

Det vil være de finansielle råd, der endeligt beslutter, om offentliggørelse af virksomhedens navn kan undlades. Virksomheden vil forud for rådsbehandlingen have fået både udkast til afgørelse og en pressemeddelelse i høring, og vil i forbindelse med denne høring og foretræde for rådet have mulighed for at argumentere for, at der er tungtvejende grunde for at undtage offentliggørelse af virksomhedens navn. Det klare udgangspunkt er dog, at virksomhedens navn skal offentliggøres.

På denne baggrund, og da spørgsmålet om, hvorvidt man kan fravige kravet om offentliggørelse afgøres at